

Revy-vise

af digteren og bonden Jens Søe, Boddum

Omstående vise er overladt os af fru Agnes Pedersen, Heltborg, - hvis nu afdøde ægtefælle Peder Pedersen fremførte visen for ca. 50 år siden i Boddum Forsamlingshus, hvor det i mange år var en tradition, at der årlig blev afholdt lokalrevyer, hvortil der altid kunne samles fulde huse - og at der, som her ovenfor skrevet, bl.a. kunne være hip til siddende sognerødder (sognerådsmedlemmer) fra den daværende Boddum-Ydby kommune.

Boddumgård ca. 1912. Kristine og Jens Søe ses her ved gården. Jens Søe var meget kendt for sine digte, og har bl.a. udgivet bogen »Tak for æ Bro«, hvoraf han bl.a. læste digtet af samme titel i radioen ved Oddesundbroens indvielse i 1936.

1

I gamle Dage der var engang
Vort Sogneraad var i Formandstrang
Og da der i Ydly var ingen fler
Saa valgte Raaet en Formand her.

2

Og da det nu engang var bleven Slekt
Ja, saa blev man ved med densamme Trafik
Og Hvervet bestredes paa gammeldags Vis
Af Anders Christian, Jens Pøi og Piiis.

3

Men Tiden rinder saa hastig hen,
Og nye Kræfter og andre Vænd
Blev kaldt til at dreje vor Sæbnes Navn.
Og Ydly tog hvad den fordem gav.

4

Og Folkeregister og Bogreol
Kommuneskisse og Formandsstoe
Dethede skred over vort Sogneskeel
En Foraarsmorgen ad Ydly til.

Men når i gamle jeg tænker tit
 Godt var det endda at I Hjem blev kvit.
 For vi har en ny Socialreform faaet
 Og den kunde I saamand i ha forstaaet.

6

Og tænke paa den Krisetydel Landbruget fik
 Og som blev fordelt og delt ud for en Stik.
 Det skal nok ha været et Arbejd saa otørt,
 At det kunde I saamand aldrig ha gjort.

7

Og selv om det støder vor Hjemstavnsans
 At Magten og Oren gik i den Landas,
 Betriver vi ikke et Øjeblik
 At det jo var godt at det gik som det gik.

8

For Larrits han leder med myndig Aand
 Lokaltrafikken med kyndig Haand
 Og Thomas han ordner vor Skoles Sag
 Os alle til Glæde og Velbehag.

I Jens Marimus vi har en Mand
 Som holder Papirerne fint istand,
 Og Christian Larsen han ordner klog
 De gamle Runer i Kassen Bog.

Dog ingensinde man glemme bør
 At der go er Fald for enhver Mand's Dør
 Det hændte da ogsaa en skønne Dag
 Man saa lidt folkert paa et Overslag

Man retted det op paa næste Budget
 Man lærte noget og arved lidt
 Og Skatten røg op over Lovens Skel
 Men det er go noget man vænner sig til

Men seet om det nu var for Jer det var hændt
 At Botten med Bunden iøjret var vendt,
 Og Indholdet smuldrat for Tidens Tand
 Den blunde I aldrig ha truslen iland.

13

Saa siger vi da til de gamle til Bent
Den Turke vi fik gjort ~~Jeg~~ vi aldrig fortuude
Vi er saa tilvoks veld det Styre vi har
Vi under jer gerne den While I tar.

14

Den Smule af Sam som I emulij har gjort
En langot gaaet igennem Forglemmelsens
Port
I var saamend dymæ i Lommen I fik
Og Ingen har savnet jer siden I gik